

avaluació diagnòstica educació primària

competència comunicativa: llengua catalana

text de comprensió oral

instruccions per al docent

Una vegada repartit el quadern, el docent haurà de llegir les preguntes de comprensió oral per tal que els alumnes les coneguin abans d'escoltar el text.

El docent ha de llegir el text dues vegades, els alumnes **no** el tenen escrit. La primera lectura és perquè contestin a les preguntes i la segona perquè repassin les respostes.

La lectura ha de ser lenta i expressiva, tot marcant les pauses. La pronunciació ha de ser clara i el to de veu adequat per afavorir una bona comprensió.

Deu ser maca, la tranquil·litat!

Si hi havia algun alumne despistat a la classe de tercer, aquest era el Pau. Quan la mestra explicava, o quan havia de fer els exercicis, el Pau vivia en el seu món: no escoltava ningú, no parlava, es quedava mirant els núvols, i semblava com si no hi fos.

— Què fas, Pau? Comptes mosques?

Qui no el coneixia s'estranyava, però els que havien anat a casa seva, el comprenien.

Vivia als afores del poble, en una casa molt maca, amb un jardí molt gran. Vivia amb els seus pares, els seus avis, la seva germana petita, el gos, el gat i el lloro. L'àvia era pianista. A l'avi li agradava recitar versos amb la seva veu potent, que se sentia des del carrer, mentre movia els braços per donar-se més importància. La mare havia heretat l'afició de l'àvia per la música, i era cantant. Cantant d'òpera, d'aquelles que d'un crit poden trencar una copa de cristall.

El lloro era el més simpàtic de la família. Saludava les visites i els deia pel seu nom o se'ls inventava:

— Bon dia, Manel...

— Bon dia, Marta...

Cada tarda, al lloro li agradava volar per la casa. Llavors, el gat el perseguia fent saltirons per caçar-lo, i darrere del gat hi anava el gos, bordant. Hi havia un xivarri...! Sobretot si coincidia quan l'àvia tocava el piano, l'avi assajava els seus versos i la mare preparava algun concert.

Per això, sovint, el Pau deixava d'escoltar, es posava en un racó de la seva habitació i es quedava pensant en les musaranyes... o comptava mosques.

— Deu ser maca, la tranquil·litat! — pensava.

Llavors era quan la seva germana petita començava a plorar...